

VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa

„TEORIA I PRAKTYKA ADAPTOWANEJ AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ”

VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa „TEORIA I PRAKTYKA ADAPTOWANEJ AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ” zakończona. Otrzymała się ona w murach pięknej i gościnnej Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (9-10.10.2019).

W czasie konferencji zaprezentowano 24 referaty, 10 plakatów oraz odbyły się 3 warsztaty. Motywem przewodnim Konferencji była terapia poprzez taniec. Organizatorzy wykazali się wyjątkową inwencją dla osiągnięcia celu, jakim było zapoznanie uczestników (nauczycieli WF, fizjoterapeutów, terapeutów zajęciowych, nauczycieli akademickich i studentów) z teorią i praktyką terapii poprzez taniec. Zaproszony wykładowca, prof. Maciej Błaszak z UAM w Poznaniu z dużym zainteresowaniem przedstawił zagadnienie „Czasu odczuwanego w tańcu – konsekwencje rozwojowe”, oparte na najnowszej wiedzy związanej ze stymulacją i funkcjonowaniem mózgu. Jak w praktyce to można zastosować pokazał tancerz i choreograf Irad Mazliah, dyrektor artystyczny Warsaw Dance Department . Wszyscy obecni na sali mogli się zapoznać z niekonwencjonalnym podejściem do ruchu i tańca jako uniwersalnej formy aktywizacji poprzez wyrażanie siebie samego, którą określił jako „Taniec z Parkinsonem”. Pozostawił niezatarte wrażenie wśród uczestników, inspirując ich do własnych poszukiwań ruchowych.

Kanwą spajającą dwa powyższe wykłady było wystąpienie i wyjątkowy pokaz w wykonaniu czołowych tancerzy na wózkach na świecie Katarzyny Błoch oraz Marka Zaborowskiego.

Sfera tańca znalazła swoje ciekawe rozwiązanie w warsztatach opartych na „labanowskim” podejściu do terapii zmysłów, poprowadzonych przez Katarzynę Rybok, a także w wystąpieniu dr Zofii Aleszko (APS) nt. choreoterapii w nerwicach. Zadbano także o studentów dla których zorganizowano warsztaty zatytułowane „Choreoterapia jako forma usprawniania osób z niepełnosprawnością intelektualną”, które poprowadził Tomasz Kuta.

Trzecim zaproszonym wykładowcą była prof. Michelle Grenier, która jest koordynatorem Adaptowanego Wychowania Fizycznego (APE) w Katedrze Kinezylogii na Uniwersytecie w New Hampshire (USA). W swoim wykładzie przedstawiła amerykańską perspektywę podejścia do trudnego problemu „włączenia” zastanawiając się „Czy do integracji/włączenia można podejść jako ogólnej radykalnej zasady organizacji szkół, a nie jako rozwiązanie opracowane specjalnie dla dzieci niepełnosprawnych?”. Czy można zastąpić „ustaloną” społeczno-historyczną koncepcję włączenia bardziej płynnym podejściem opartym na prawach i dostępności? Prof. Grenier jest autorką dwóch książek [“Physical Education for Students With Autism Spectrum Disorders”](#) i [“Physical Education for Children With Moderate to Severe Disabilities”](#).

Problematyka APA była podejmowana także przez gości z kilku ośrodków akademickich na Ukrainie i Białorusi (Grodzieński Uniwersytet Państwowy – Białoruś, National University of Physical Education and Sport of Ukraine, Wschodnioeuropejski Uniwersytet Narodowy - Ukraina, Tarnopolski Uniwersytet Medyczny – Ukraina). Ważne, że prezentowane prace były często zespołowe, z udziałem pracowników szpitali i centrów rehabilitacji.

Wśród wykładowców z Polski należy podkreślić wysoki poziom prowadzonych badań w szerokim zakresie APA, tj. w adaptowanym WF, sporcie niepełnosprawnych, rekreacji terapeutycznej, jak i rehabilitacji. Dwa ośrodki warto wyróżnić: warszawski i wrocławski (AWF-y). Widać prężnie działające zespoły, na wysokim poziomie merytorycznym i w szerokim spektrum APA. Należy podkreślić znaczący udział wykładowców z Wyższej Szkoły w Białej Podlaskiej prowadzących badania w zakresie fizjoprofilaktyki.

Wiele doniesień było inspirujących do dalszych badań, np. badania nad dawkowaniem wysiłku u osób z cukrzycą typu 1 poprzez *agility* (Uniwersytet Szczeciński), postrzegania osób niepełnosprawnych przez wolontariuszy (AWF Wrocław), czy też wyniki projektu „FINIO” wspierającego opiekunów ON (AWF Kraków), czy też szeroki zakres wyników zespołu z AWF Warszawa, w tym m.in. badania równowagi u osób starszych, umiejętności ruchowych dzieci niedowidzących, umiejętności w wodzie czy monitorowania zawodników koszykówki na wózkach na najwyższym poziomie jak i poszukiwania trafnych i rzetelnych testów wysiłkowych, skuteczności gry w siatkówce z unifikowanej. Dodać należy jeszcze prace

przeładowe, rzucające światło na wybrane formy aktywności fizycznej (hipoterapia, amputacja) w różnych schorzeniach (AWF Warszawa).

Na podkreślenie zasługuje wystąpienie nauczycieli ze szkoły specjalnej w Warszawie, którzy umiejętnie łączą praktykę z teorią podejmując temat praktyki WF w szkole specjalnej z perspektywy wyzwań, potrzeb i rzeczywistości.

Podsumowując należy podkreślić, że prezentowana tematyka była zróżnicowana, co ma uzasadnienie w APA, i wyraźnie można wyróżnić prace naukowe, naukowo-wdrożeniowe jak i praktyczne, wszystkie na wysokim poziomie metodologicznym jak i prezentacji.

Organizatorem konferencji była Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, współorganizatorami Polskie Towarzystwo Naukowe Adaptowanej Aktywności Fizycznej oraz Wydział Rehabilitacji AWF Warszawa. Patronat honorowy objęli JM Rektor Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Jerzy Nitychoruk oraz przewodniczący Polskiego Towarzystwa Naukowego Adaptowanej Aktywności Fizycznej prof. dr hab. Andrzej Kosmol. Słowa podziękowania należą się organizatorom Konferencji, Pani prof. Krystynie Gawlik oraz całemu zespołowi za znakomitą oprawę, wysoki poziom merytoryczny i twórczą atmosferę.

Mury Białskiej Szkoły były kolejnymi, po AWF w Warszawie (2009, 2011), Poznaniu (2017), Śląskim Uniwersytecie Medycznym (2015), Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego (2013) w których problematyka adaptowanej aktywności fizycznej znalazła zainteresowanie i jest upowszechniana.